

tillade mig at foreslaae til anden Behandling, at Loven kommer til at gjælde for et Aar.

Ordføreren: Udvalget skal naturligtviis tage dette Forslag under Overveielse.

Formanden: Det vil være en Ændring i Udvalgets Indstilling, som naturligtviis maa komme under Thingets Afgjørelse.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, gif man over til at afstemme Sagens Overgang til 2den Behandling, hvilken eenstemmigt blev vedtaget med 39 Stemmer.

Formanden: Jeg skal derefter henstille til Thingets Afgjørelse Spørgsmaalet om en extraordinair Behandling af denne Sag. Jeg kan i den Henseende gjentage, hvad jeg yttrede ved den foregaaende Sag, nemlig, at jeg mener, at Sagen passende kunde sættes til 2den Behandling paa Mandag og til 3die Behandling paa Tirsdag. Jeg skal altsaa sætte under Afstemning, om Thinget gaaer ind paa en saadan Afgjørelse fra Regulativet, at denne Sag tages til 2den Behandling paa Mandag og til 3die Behandling paa Tirsdag, og at en passende Tidsfrist derefter bestemmes til Ændringsforslags Indgivelse.

Dette blev ved Afstemning eenstemmigt vedtaget med 40 Stemmer.

Formanden: De Ændringsforslag, der maatte agtes stillede til Sagens 2den Behandling, turde jeg dernæst bede afgivne til mig iasten.

Vi gaae derefter over til den næste Sag paa Dagsordenen, som er Sagen, der angaaer Udkaft til Lov, betræffende Bagernæringen i Kjøbenhavn. Det er til 1ste Behandling denne Sag foretages. Udvalgets Betænkning har i sin Tid været omdeelt. Jeg veed ikke, om den ærede Ordfører ønsker Ordet.

Den af Udvalget (Orsted, Blekingberg, Flensborg, H. P. Hansen og Krabbe) afgivne Betænkning findes i Anhang B under Nr. XXIV, Sp. 253—263.

Ordføreren (Blekingberg): Da det Retsspørgsmaal, som foreligger i nærværende Sag, er udførligt drøftet i den af Udvalget afgivne Betænkning, og da jeg ikke veed med andre eller bedre Ord at udtale mig angaaende

denne Undersøgelse, saa skal jeg forsaavidt tillade mig at henholde mig til Betænkningen, hvori jeg haaber, at Udvalget tilstræffeligt har motiveret den Slutning, man deri er kommen til, idet vi nemlig eenstemmigen have udtalt det som vor Mening, at det er utvivlsomt, at den Ret, der paastaaes af de 50 autoriserede eller privilegerede Bagergaardes Stiere med Hensyn til at kunne modsætte sig en Omordning og Forandring i en friere Retning af Bagernæringen i Kjøbenhavn, ikke er tilstræffeligt begrundet. Da vi ere komne til dette Resultat med Hensyn til Retsspørgsmaalet, er det deraf en Følge, at vi ikke have kunnet antage, at, naar de hidtilværende Forhold omordnes i en friere Retning, der da af en saadan Foranstaltning fra Legislaturens Side kunde udspringe nogen besøiet Fordring paa Erstatning. Men vi mene derhos, at al Tale om Erstatning bevæger sig ganske og aldeles i det Uvisse og Vilkaarlige. Naar Tiden engang kommer, naar Loven træder i sin Virksomhed, naar Forholdene ordne sig efter de nye Anskuelser, da vil det vise sig, hvorledes Forholdene ville stille sig og navnlig stille sig for de individuelle Eiendomme. Men, førend dette Tidspunkt kommer, kan man aldeles ikke have nogen Mening om Lovens Virkning i Henseende til disse Eiendomme. Vi have i Betænkningen udtalt som vor Formening, at Spørgsmaalet om Erstatning indskrænker sig til, hvad der ved Loven maatte være at bestemme, idet vi nemlig antage, at, naar den lovgivende Magt gaaer ind paa en Omordning af de offentlige Forhold, saaledes som her er Tale om, saa maa det høre under den lovgivende Magts Omraade tillige at afgjøre, om et Retsforhold finder Sted af den Bestaaenhed, at dets Forandring kan begrunde en Fordring paa Erstatning. Vi have saaledes heller ikke kunnet gaae ind paa, hvad der har været megen Tale om, gjennem Loven at tilsiige de Vedkommende under Form af en Forbeholden en Afgang til Domstolene. Vi have ikke kunnet billige en saadan Fremgangsmaade i Almindelighed fra Legislaturens Side, og vi have ikke i denne særlige Sags Bestaaenhed fundet nogen Anledning til at fravige, hvad vi i Almindelighed maae ansee for det